

Република Србија
Врховни касациони суд
Кзз 1045/2015
08.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.М., због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези ст. 1. и 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног А.М., адвоката Ј.К., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Шиду Кв 144/2015 од 26.08.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1519/2015 од 22.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 08.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.М., адвоката Ј.К. поднет против правноснажних решења Основног суда у Шиду Кв 144/2015 од 26.08.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1519/2015 од 22.09.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Шиду Кв 144/2015 од 26.08.2015. године, одбијен је као неоснован захтев окривљеног А.М. за понављање кривичног поступка који је правноснажно окончан пресудом Основног суда у Шиду К 34/2015 од 27.03.2015. године, а којом је овај окривљени због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези ст. 1. и 2. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 15.12.2014. године до 17.12.2014. године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1519/2015 од 22.09.2015. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног А.М. изјављена против решења Основног суда у Шиду Кв 144/2015 од 26.08.2015. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног А.М., адвокат Ј.К., због повреде одредбе члана 473. став 1. тачка 6. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана

решења преиначи тако што ће дозволити понављање кривичног поступка у корист окривљеног.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног А.М., адвоката Ј.К. доставио Републичком јавном тужиоцу у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.М., адвоката Ј.К., је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног за подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Окривљени преко свог браниоца као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду одредбе члана 473. став 1. тачка 6. ЗКП у вези са којом наводи да је погрешно становиште нижестепених судова да чињенице да се здравствено стање окривљеног, који је старије животне доби погоршало у виду оболевања од дијабета и нестабилног крвног притиска, погоршања алцхајмерове болести и степена глувоће од 49% нису такве природе и значаја да би очигледно довеле до блажег кажњавања у смислу дужине трајања кривичне санкције која се огледа у лишењу слободе и начина извршења исте – у кућним условима.

По оцени Врховног касационог суда из изнетих навода произлази да се захтевом полемеше са оценом наведених чињеница од стране нижестепених судова у погледу значаја истих за понављање кривичног поступка у корист окривљеног који је завршен правноснажном пресудом.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог

ванредног правног лека по основу повреде из члана 473. став 1. тачка 6. ЗКП, као ни по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажном решењу, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.М., оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.